

*Aki én voltam valamikor,
a szegény kis ördög,
az idegenbe vetett
beteg, szomorú kis ág,
ami a béklyóba fogott,
szilaj csődört
riogatta — és amelyre
azúros szárnyú, kicsi lepke szállt.*

*Aki én voltam akkor,
a hónál is fehérebb,
áldott és tiszta lélek,
aki nem tudta, hogy egyszer,
valamiféle okból,
a pokol irtózatos, mély
fenekéről előjön majd,
hogy bekösse két szemét, az Éj ...*

Csépe Imre

LEVÉL

*Nem tudom, mit csinálsz ilyenkor.
Füstöl-e melletted a lámpa?
Kínzott-e kínjával máma a máma?
És gondolsz-e rám az őszi szüretkor?*

*Hiszel-e még bennem a régi hittel?
Hogy elbirom bor mellett a gondot,
S hogy találok mindig hasonló bolondot,
Kit vérével vált meg bűjától az isten.*

*Hej komám, így élek én, kicsinyben, nagyban,
Minden bánatot a kocsmába hordok,
Életet, halált versekre bontok,*

*S az istennel sem vagyok a régi haragban.
Hazafelé indulok, csikorognak bennem a csontok,
S lassan eltűnök a dércsípte őszi avarban.*